

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 6. De Notitiâ suæ Imperfectionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

desolationem, destructionem, vastitatem, confusionem, annihilationem. Tu Domine solus es Deus meus, solus virus, & sustentatio mea, solus fortitudo mea, & laus mea. Ex te sum, quidquid sum: in te sum, ubicunque sum: tibi sum, cuicunque sum: ex me autem, & ex omni quantacunque Creatura, omnino sum perditio, omnino ruina, omnino exitium, omnino nihil sum. Ergo Domine DEUS meus, in Te solo fiducia, & firmamentum meum, & cornu salutis meae in quo omnia firma, sunt infirma: omnia verò infirma sunt firma: quia tu solus omne robur nostrum in infirmitate perficis: & tu solus vocas ea quae non sunt, tanquam ea quae sunt: & tibi soli subest cum volueris posse omnia, non solum per Te omnipotentissimum, sed etiam per me impotentissimum.

EXERCITIUM VI.

De Notitia sua Imperfectionis.

1. **S**tatue te, coram te, & descende in abyssalem imperfectionem defectuositatemque tuam.
2. Et quis mihi porrigat dexteram, quâ deductus subintrem hoc mare, & ad profunda ejus, descendam, & intelligam quid desit mihi perfectionis, aut quid insit mihi imperfectionis?
3. In compendio habebis, ô talium scrutator homo universa: si te nihil esse cognoveris, & si tuum nihilum perscrutatus fueris. Quid enim nihilo imperfectionis non inest? aut quid perfectionis inest, si plane, & verè, prout quidem Homo verissimè, & planissimè, nihil est.
4. Noli ô homo velle conferre te cum DEO qui cum sit abyssus perfectionum, abyssalisque perfectio, in nullam comparationem tecum ve-

nire potest: utpote qui tantum distat à te imperfectione, quantum non distaret cælum à terra, vel ortus ab occasu, ne quidem si millies milliesque amplius tantum distaret, quantum nunc distat. Quantum distat summum, & omne Ens, à Nihilo, & non ente, tantum abest Deus ab homine: & quantum elongatur absoluta, & cui nihil deest, Perfectio, ab omnimodâ, & cui nihil inest perfectionis, nihilque deest imperfectionis imperfectione; tantum longè est Deus ab homine, tantumque longè est homo à Deo. Injuria est Dei componi cum homine, & superbia est Hominis comparari eum Deo. Deus enim ipse est Deus: Homo autem ipse est homo, est ipsissima imperfectio, ac pura puta nihiludo.

5. Veniat homo in comparisonem cum creaturis, & suam cum ipsis collationem instituat: & nullam inveniet, quâ se imperfectiorem non reperiet, in quâ perfectionem quâ ipse caret non advertet, in quâ perfectionem, cui ipsius perfectio non cedat non agnoscat. Præmittamus Angelicos Spiritûs immortales, immateriales, omnî naturæ gradu altiorem, perfectioresque ac prorsus perfectissimos: quibus si comparare se homo præsumat, tam stultus, quam injurius existat.

6. Ergo ad creaturas cæteras comparatur homo, & omnibus illis inferior, imperfectiorque apparebit quia & revera existet, homo. Scio, Divino edictum esse oraculo, quia Deus omnia subjecit sub pedibus hominis: sed hæc subjectio, argumentum est humanæ imperfectionis, quæ eguerit tantâ creaturarum subjectione: quâ si caruisset, nihil miserabilius, imperfectiusque homine remansisset. Subjicitur creatura homini, quia

K. P. Druzb. Op. V.

Gg

fic

Druzb.
icki
: asca
II
V

fic mandavit Deus: & non subicitur homo Deo tiplez, c
quod ut facere addisceret, omnem creaturam de periculo
dedit illi in Magistrum, omni creaturæ dedit illum debet, u
Discipulum Deus. O miserum, ô infeliciter im 10
perfectum hominem! qui jumentorum, atque perstring
brutorum, truncorum, atque lapidum, magisteri etuofum
eguit, neque tamen vel ex eo hæctenus profeci ris atque
ut Deo se subjici, subjicereque sciret, ac vellet. Dei pro
7. Percurramus cætera vel tenuiter. Nunquid (Deo) ta
homo purus est ut Cæli? Num lucet ut sydera his licet si
Num fertur super aëra, sicut nubes sæcundante ptor in ip
terram, & ab æstu Solis inumbrantes? Num sicut qui est si
Sol illuminat, & vegetat omnia? Num sicut vo hæc om
lucres cæli volitat, aut sicut pisces maris aquarum dent ocul
profunda inhabitat? Prô pudor! muscæ & cullos nos cerib
ces quolibet volant, homo terræ adfixus desidet cens nob
Quid multa in hac brevitate loquar? Omnia sua
Naturæ, conservationique opportuna, adnata
etiam habent: vilissimæ bestiolæ, plantulæ, her D omi
bulæ, atque adeo omnes creaturæ: solius homi ab o
nis in censum hunc rerum educti, natura vel obli à meis
ta, vel negligens, vel inimica planeque noverc Domine in
videtur fuisse, ac etiamnum esse: ita totus aliena fectio tua
opis eget, ita totus imperfectus, & omnibus im ex ips
perfectior est. ua. Di

8. O nos perfectos Homines! qui toties ampliùs d
perditi essemus, quoties creaturæ innumeræ no se, cui qu
stri subsidii causâ disperdi debent: ita ut creatura habent en
rum perditio, nostræ sit innumerabilis & misera vermiculi
bilis imperfectionis suppletio: sitque perfectio sequi non
(quia utilior) creatura periens, quàm homo vinea, & no
vens, quippe qui non viveret nisi cadaveribus perfecta es
creaturarum viveret. quam perf

9. Prætereamus hîc obsequium sanè tam multum Divinum j
tiplez.

no Deo duplex, quàm vile, imò & sordidum, sæpè etiam
 aram de periculosum, quod homo creaturis impendere
 illum debet, ut earum obsequio suis miseris subveniat.
 citer im 10. Oportet etiam præterire, ac obiter tantum
 , atque perstringere illud imperfectum nostrum, tam lu-
 agisteri etuosum, quàm probrosum in omni genere mo-
 profeci ris atque Virtutis: de quo satis sit cum Veritate
 ellet. Dei pronunciare; *Omnes Justitiæ nostræ* (coram *Isaia 64. 6.*
 Nunquid Deo) *tanquam pannus menstruatae.* Et tamen ta-
 sidera lis licet sit homo, audet superbus, audet contem-
 undante ptor in ipsum etiam Deum, esse Homo. Et Deus,
 um ficu qui est super omnia, videt, dissimulat, miseratur
 sicut vo hæc omnia. Quoniam *imperfectum nostrum vi-* *Psal. 138. 16.*
 aquarum *dent oculi ejus, & in libro nihilominus suo omnes*
 e & culi nos ceribit, in salutem nostram, ut exaltetur Par-
 s desidet cens nobis.

P R A X I S.

Domine, agnosco, & confiteor, & non abscondo
 ab oculis tuis, pariterque ab omni creatura,
 & à meis, omne imperfectum meum. Tantum est
 Domine imperfectum meum, quanta est Divina per-
 us aliena fectione tua, qui solus, & unus, & totus, & semper,
 nibus im ex ipso te es, omnimoda, & abyssalis perfectio
 tua. Dicam hoc quoque, licet vix supersit quod
 i toties amplius dicam; Ex omnibus creaturis tuis, nullam
 heræ no- se, cui quidem ego in perfectione meâ non concedam.
 creatura- habent enim saxa, habent gramina, habent viles
 z misera vermiculi in quo præcellunt, & præcedunt, & ego
 perfectione sequi non possum. Ipsa postremo, si quæ est perfectio
 omo vinea, & non est nisi ex beneficentiâ tuâ usq; adeo im-
 averibus perfecta esse convincitur, ut magis imperfectio esse
 am multam perfectio demonstratur: si præsertim ad tuum
 tiplez. Divinum judicium quo etiam justitiæ judicantur, ad-
 ducantur.

Handwritten notes on the right margin, including the word "DUR" and Roman numerals "II" and "V".

ducantur. Ne ergo Domine tradas me animo irrememorati
 renti, & infrunito: ne finas me ingredi vias superbi & hono
 & ingratitude: non me permittas subintrare seque, pisci
 tas presumentium de se, & glorientium in Virtute etiam re
 quasi sua: cum revera sunt nudi, & cæci, & pauperes, fru
 & miserabiles in omnibus operibus suis. Sed in spiritu
 humilitatis, & in animo contrito suscipias, & con
 serves me semper coram Te: cui semper placuit
 plicium, & humilium deprecatio: quomodo misere
 tur pater filiorum suorum, ita & mei miserere
 qui recordaris figmentum meum, & quia putredo
 vermis, & pulvis, & nihil sum.

EXERCITIUM VII.

De Notitia sua Paupertatis.

1. **S**tatue te coram te, & descende in aby
 lem tuam nuditatem, mendicitatem, atque
 omnium rerum egestatem.

2. Ad hanc cognoscendam sufficeret quide
 nosse proprium nihil: illud enim est omnis pa
 pertatis fons: imò illud est ipsa pauperies, ab
 lutaque nuditas. Quid enim nudius, quid pa
 perius nihilo? Sed interim separetur hæc paup
 ries à præsentis consideratione: illa autem
 in oculis sit, quæ remansit in nobis, etiam po
 quam ex nihilo conditi, & aliquid effecti,
 que etiam in Homines constituti à creatore
 stro, omniumque largitore Deo sumus.

3. Sumus ergo creati, atque de abyssis ni
 educti: educti autem non in quamcunque
 tremi ordinis creaturam, sed in rationalium,
 telligentium, liberarum, sui, & sibi domini
 tium ordinem sepositi: Homines sumus facti
 4. Etis for
 tantis th
 videam
 tem nos
 I.
 hisce or
 egebam
 Dei dor
 mus.
 utilitatis
 ciebam
 participatio
 te, tum
 culpæ,
 inimicit
 2.
 quantum
 gnissim
 hisce ip
 tiosissim